

13. Шандор Ф. Ф. Сучасні різновиди туризму : підручник / Ф. Ф. Шандор, М. П. Кляп. – К. : Знання, 2013. – 334 с.

14. 16 незвичайних кафе і ресторанів Львова [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://ua.igotoworld.com/ua/>. – Назва з екрана.

Мисяк О.М., студентка

Львівський державний університет
фізичної культури

ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ЕТНОТУРИСТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТЕРИТОРІЇ

Етнотуризм – це вид туризму, який останнім часом набирає популярності на світовому ринку туристичних послуг. Незважаючи на те, що етнічний туризм належить до спеціалізованих видів туристичної діяльності, він водночас є й достатньо популярним для того, щоб у рамках окремих регіонів вважати його масовим.

Як відомо, туризм є ресурсно-орієнтованою сферою діяльності, у якій питання раціонального природокористування відіграють надзвичайно важливу роль, а стан природного та культурного середовища є водночас як ресурсом, так і умовою діяльності, що передбачає досягнення збалансованості їх розвитку.

Для успішного розвитку етнічного туризму, перш за все, потрібна придатна і туристично приваблива територія. Таку привабливість (атраактивність) формують якості і властивості «дестинації», що задовольняють насамперед рекреаційно-пізнавальні потреби споживачів туристичного продукту. Привабливість туристичної території формується при наявності історико-культурного і природного потенціалу і є одним із головних та визначальних у процесі дослідження придатності території для розвитку різних видів туризму.

Туристична придатність території – це сукупність туристичних ресурсів, які розташовані в межах такої території та її можливість надавати туристичні послуги з метою задоволення різноманітних потреб туристів.

Багато науковців сьогодні визначають туристичну придатність за такими показниками як загальний імідж регіону; природно-кліматичні умови для відпочинку та оздоровлення; соціальна стабільність та безпека; транспортна

доступність; економічна привабливість; духовна привабливість центрів релігійного паломництва; привабливість пам'яток історії; культурно-освітня привабливість [1].

Розглядаючи питання оцінки придатності території для розвитку саме етнічного туризму необхідно проаналізувати також роль її етнографічного потенціалу.

Етнографічний потенціал – це поняття, яке об'єднує сукупність природних, культурних, економічних та соціально-історичних ресурсів, а також наявність відповідної інфраструктури, яка забезпечує розвиток етнічного туризму. Із точки зору оцінювання етнографічний потенціал можна трактувати як ресурсний потенціал, який має бути максимально, але водночас ресурсоощадно та креативно використаний.

З огляду на це, пропонуємо розглядати етнотуристичний потенціал території як сукупність туристичних ресурсів та об'єктів, що формують її придатність для розвитку саме етнічного туризму та дозволяють ефективно організовувати відповідні спеціалізовані туристичні подорожі.

Важливим чинником, який впливає на рівень придатності території для розвитку етнотуризму є її етнографічна спадщина, яка використовується у двох напрямках.

1. Відвідування наявних поселень, які зберегли особливості традиційної культури та побуту певних народів. Зазначені поселення можуть бути демонстраційними чи показовими, і бувають як постійними, так і тимчасовими.

2. Ознайомлення з музеями народного побуту, експозиції яких містять колекції народних костюмів, предметів селянського побуту і народної творчості, притаманних населенню певних регіонів. Вони знайомлять туристів з історичним минулим краю, його своєрідною культурою, традиційними видами діяльності, традиціями [2].

Отже, серед основних груп показників, які характеризують туристичну придатність території для розвитку етнічного туризму, можна виділити:

1. Природно-ресурсний потенціал території (n), який розглядається як сукупність засобів і запасів, що використовуються для створення етнотуристичного продукту, і може бути виражений як в кількісній, так і якісній формі.

2. Кількість і якісний рівень історико-культурних етнотуристичних об'єктів (e), які можуть бути використані у процесі розробки спеціалізованого туристичного продукту.

3. Інтенсивність туристичних потоків (t). Цей показник є дуже важливим, оскільки показує рівень зацікавлення туристами певною територією, а також

рівень її залучення до туropераторської діяльності.

4. наявність і якість інфраструктурного забезпечення території (*i*), що включає заклади, що надають послуги розміщення, харчування, транспорту, зв'язку, розваг та ін.

Підсумовуючи, можемо виразити етнотуристичний потенціал території (*P*) як функцію усіх чотирьох груп показників $P = f(n, e, t, i)$.

З урахуванням того, що етнічний туризм в багатьох країнах все ще знаходиться на початковому етапі свого розвитку, оцінювання придатності окремих регіонів для розвитку цього виду туризму є актуальним завданням наукових досліджень. Аналізуючи групи показників, які характеризують рівень придатності конкретної території для розвитку етнотуризму можна охарактеризувати та спрогнозувати перспективи її ефективного використання для організації етнічних турів.

Список використаних джерел:

1. Музиченко-Козловська О.В. Економічне оцінювання туристичної привабливості території [Електронний ресурс] / О.В. Музиченко-Козловська. – Режим доступу : http://tourlib.net/books_ukr/muzychenko15.htm. – Назва з екрана.

2. Обґрунтування і розробка етнографічного туру по Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://bukvar.su/fizkultura-i-sport/58372-Obosnovanie-i-razrabotka-etnograficheskogo-tura-po-Uzbekistanu.html>. – Назва з екрана.

Невесела А., студентка

ВП «МФ КНУКІМ»

м. Миколаїв

«ДОЛИНА ДИЯВОЛА»

Це одне з найкрасивіших і незвичайних місць в Україні. Актівський каньйон часто називають «Долиною Диявола». Між високих скель звивається невелика річка Мертвовод. За легендою, стародавні скіфи відправляли за її течією в останню путь своїх царів. Скелі навколо височіють на 50 метрів. Як і чому серед рівного степу виникло таке місце, абсолютно незрозуміло. Такий собі американський Гранд Каньйон в мініатюрі. Пейзажі тут неймовірно